

הרה"ק מוה"ר קלונימוס קלמן זצ"ל בע"ס מאור ושמש

א.

בין התלמידים המצוינים של הרבי ר' אלימלך זצ"ל נחשב גם הרה"ק מוה"ר קלמן עפשטיין זצ"ל מעיר ניישטארט, הוא לא זכה להמשיך עדה שינהרו אליו חסידים וחברים מקשיבים, להפיץ מעינות חכמתו, תורת החסידות, למאות שומעים בשבתות וימים טובים, לעזמת זה היתה פעולתו כבירה להשפיע מתורתו למאות ולאלפים ע"י ספרו מאור ושמש עה"ת, בספרו סברר שיטת חסידות ומהות הצדיק, בכל הפרטים; יגיה אור על אודות הנסים והנפלאות, הנעשים ע"י הצדיקים וע' בס' מאור ושמש בס' ראה, ועל כל דרכי הצדיקים כמאור ושמש בצהרים.

חז"ל אמרו: וקמת ועלית כו', מלמד שהמקום גודם. קביעת מקום ישיבתו בק' קראקא (בשנת תקמ"ה), בעיר מלאה חכמים וסופרים שלא ידעו משיטת הבעש"ט והתנגדו לה, והעיר הגדולה שהיתה חשובה גם אז ככרך, הוא שגרם לו שלא נהרו אליו החסידים להסתופף בצלו. לא הי' לו בית מדרשו, כי אם התפלל בבית המדרש של הרה"ק בע"ס מגלה עמוקות זצ"ל, והי' שם דק כאורח ולא כבעל הבית בשלו, וסבל שם רדיפות מהבע"ט בתים שלא סבלו הקולות וההתלהבות בשעת תפלתו, האקרו"ט עם רוב אנשי העיר היו מתנגדים, וביום כ"ה תשרי תקמ"ד הוציא הגאון מו"ה יצחק הלוי לנדא ז"ל שופר ופרש חרמו על החסידים הנלצים אליו ועליו [כל פרטי הרבדים במאורע הלזו ראה ב„לוחות זכרון" (ע' ל"ט – מ"ב)], וע"כ אין כל פלא אם לא נמשכו קהל חסידים אליו.

סח לי זקן א' מק' קראקא, מה שסיפר לו אחד מהבע"ט המתנגדים. מה שעשו לו החסידים, אותו הבע"ט שלח אז תבואה הרבה לרוסיה על הרפסודות שהלכו מקראקא בנהר ווייכסיל דרך ר"פ, ובעוברו בנהר ההולך על פני העיר ניישטארט, שם חכו החסידים לקראת בואו וקפצו על הרפסודות וטבעו כל תבואותיו בנהר, הוא שב לביתו נקי מכל הונז. בקראקא ספרו החסידים שמן השמים הענישו

רבי קלונימוס בע"ס מאור ושמש ז"ל

רלה

אחת יען זלול בכבוד רבם בעל מאור ושמש, אבל באמת לא הי' עונשו ביד שמים, כי אם בידי אדם ע"י החסידים שבנ"ש.

ב.

„בוצין בוצין מקטפי ידע". מענין הוא הסיפור מטל ילדותו, שסיפר הרה"ק בעצמו, איך הכירו בע"ס קדושת לוי לתלמידו, והשפעתו שהשפיע עליו עוד סיותו כבר ארבע. בזה"ל :

„אנכי בקשתי להכיר את הרה"ק מוהר"ם מנעסכין זצ"ל, אחרי אשר הכרתי את רבו הרה"ק הרבי ר' מעלי מולאטשוב זצ"ל, והייתי מנעסכין זמן כביר, ובעת היחסי שם דברו נכבדות עבור בנו הרב מ"ה יצחק ז"ל עם נכדת הרה"ק בע"ס קדושת לוי מברדיטשוב, ונגמר להתועד באמצע הדרך בכפר שבין בארדיטשוב לנעסכין ביום המוגבל. הרה"ק בעל קדושת לוי בא ליום המוגבל לאותו כפר וזכה לקראת בוא מחותנו מנעסכין, ולא בא ביום המוגבל (כי דרכו בקודש הי' שלא ליסע מביתו כל זמן שלא קיבל הסכמה על זה מן השמים) וכה הוח"ל שלשה ימים, בביתו זמן ללא תורה ועבודה בדרכו בביתו, וע"כ היטב חרה לו על מחותנו, וכאשר בא הרה"ק מנעסכין קבלהו בפנים זועפות ובדברים קשים, הרה"ק מנעסכין מצא א"ע נעלב ואמר: כבודו חושב שמוכרחים לנסוע ולהכריז: „תקפו לעד ותפארתו עדי עד" אני נותן את משפס הקדימה לשבת בבית ומי אשר רוצה לשמוע יבא אלי, ע"ז ענה בע"ס קדושת לוי: האם לא ידע כבודו כי חצי העולם תלמידי הם, גם אותו האברך—והראה באצבעו עלי—גם כן תלמידי הנהו, — נבול ונשתומם מיהרתי החוצה, מן ישאלני הרה"ק מנעסכין, איך אכחיש את בעל קדושת לוי כי לא ידעתי מדבריו מאומה איך אני תלמידו, ובעומדי כה תפוש ברעיוני איך אפשר שבעל קדושת לוי ישקר, נזכרתי כי בהיותי ילד כבר ארבע בעיר מולדתי, פ"א בבוקר שלחה אמי אותי ל"ך ל"החדר" ולהתפלל שם תחת השגחת המלמד, בדרך הילוכי ראיתי את בני העיר רצים אל בית הכנסת כי בעל קדושת לוי בא ומתפלל שם, גם אני רצתי אל הכניס ועמדתי אצלו תחת סליתו בשעת התפלה שכחתי את החדר ואת תפילתי, ואחר שגמר הרה"ק את התפלה הרגשתי מצוקת רעב, ואכלתי את העונה שנתנה לי אמי לארוחת הבוקר, אחר שובי נחמתי כי עשיתי כדבר הרע הזה לאכול קודם התפלה, וגמרתי בלבי לעשות תשובה ולהיות ירא וחרד, ובכן הצדק עם בעל קדושת לוי וכל דבריו כנים ואמתיים".

הרה"ק בע"ס מאור ושמש, אם כי הי' תלמיד הרבי ר' אלימלך זצ"ל והי' בולאטשוב אצל הרר"ם זצ"ל, בכל זאת לא מנע א"ע מלבוא גם אל חבריו הצדיקים מתלמידי הררי"א זצ"ל מליזענסק, והי' אצל הרה"ק הרר"ם מרומנוב זצ"ל ואצל הרה"ק החוה זצ"ל בלובלין. ומביא כמה דברים בשמם בספרו מאור ושמש, והאר"ך ימים ונפטר בשי"ס בקראקא ביום ג' ב' דר"ח תמוז שנת תקפ"ג לפ"ק. י"ע וע"י.

